

”Myrsteg i jämställd riktning”

Om den föreslagna höstbudgeten går igenom kan kvinnors disponibla inkomster öka något mer än mäns. Det visar budgetgranskningen som Sveriges kvinnolobby gjort.

Av [Jenny Rönngren](#) FemPers nyheter

Sveriges kvinnolobby granskar varje år regeringens budgetproposition ur ett jämställdhetsperspektiv. Både för att se om regeringen lever upp till egna åtaganden och för att peka på hur samhällets resurser fördelas. De senaste tre åren har den ekonomiska politiken ofta gynnat män mer än kvinnor.

Den nu föreslagna höstbudgeten innebär, tillsammans med andra reformer i årets och tidigare budgetar, att kvinnors disponibla inkomster ökar med 3,1 procent och mäns med 2,8 procent. En minskning på marginalen av inkomstgapet som knappt rört sig en millimeter på över 25 år, konstaterar Sveriges kvinnolobby. Detta trots att kvinnor sedan 90-talet ökat sin arbetstid och blivit betydligt mer välutbildade än män.

”Det borde ha varit ett givet projekt för Sveriges första uttalat feministiska regering att ta sig an den ekonomiska jämställdheten”, skriver Sveriges kvinnolobby. Och även om höstbudgeten kan bli en vändpunkt, är den otillräcklig, konstaterar generalsekreterare Clara Berglund i en kommenterar:

– I årets budget tas myrsteg mot ekonomisk jämställdhet. Inkomstskillnaderna mellan kvinnor och män är lika stora idag som 1995, om regeringen på allvar vill utjämna skillnaderna krävs större och bredare reformer, säger Clara Berglund.

Kvinnolobbyn ser positivt på [jobbskapande åtgärder som är viktiga för utrikes födda kvinnor som står långt från arbetsmarknaden](#), men noterar samtidigt att ”den kaosartade reformeringen av Arbetsförmedlingen riskerar att slå särskilt hårt mot grupper som redan får ett sämre och mindre effektivt stöd från myndigheten, där ingår utrikes födda kvinnor och kvinnor med funktionsnedsättning”. Enligt Sveriges kvinnolobby behövs en aktiv styrning i

arbetsmarknadspolitiken för att insatser som leder till jobb ska gå i lika hög grad till kvinnor som män.

Och medan regeringen [satsar på långsiktigt stöd till kvinno- och tjejjourer](#) saknas satsningar på såväl vård för sexualbrottsutsatta som riktade medel till rättsväsendet för arbetet mot mäns våld mot kvinnor. Sveriges kvinnolobby efterlyser särskilda enheter som spanar, utreder, förebygger och ingriper mot kvinnofrids- och sexualbrott i alla polisområden.

När det gäller pensionerna finns också mer att göra. Med 31 procent lägre pensioner för kvinnor jämfört med män har Sverige det största pensionsgapet i Norden och den högsta andelen kvinnliga pensionärer som lever i eller på gränsen till fattigdom. För att sluta pensionsgapet behövs enligt Sveriges kvinnolobby höjd pensionsavgift, ändrade samordningsregler med garantipension, ett grundskydd som följer löne- istället för prisutvecklingen och mer rättvist fördelade arvsvinster.

Sammantaget kan den nya inriktningen i statsbudgeten ändå rädda Sveriges första feministiska regering från "ett jämställdhetspolitiskt fiasko", [anser Sveriges kvinnolobby](#).

Lisa Pelling, statsvetare och utredningschef vid fackliga tankesmedjan Arena idé, pekar [i en kommentar](#) att det till slut blir låginkomsttagare som gynnas av budgetpropositionen. Det handlar dels om att de med sjuk- och aktivitetsersättning får lite högre ersättning, bostadstillägg höjs och skatten sänks för pensionärer.

"Budgetpropositionen är ett steg i rätt riktning, men det är långt ifrån LO:s program för en nystart för Sverige. Sverige skulle behöva en mer rejäl jämlikhetspolitik. Det kräver höjda skatter", skriver Pelling.

Välfärdsutredaren **Kjell Rautio** är positiv föreslagna förstärkningar som kan ge en rimligare och tryggare sjukförsäkring och [betonar i ett blogginlägg](#) vikten av att de går igenom i riksdagen. Det skulle stärka förtroendet för hela välfärdsstaten, menar Rautio som samtidigt är kritisk till förslag som rör karensavdraget:

”LO har länge hävdats att det är orimligt att det i sjukförsäkringens ska finnas en inbyggd mekanism som leder till ökad smittspridning och skadlig sjuknärvaro. Detta drabbar LO-förbundens medlemmar särskilt hårt, eftersom det i störst utsträckning är dem med de lägsta lönerna och mest pressade arbetsförhållandena som av ekonomiska skäl tvingas arbeta fast de inte borde göra det. Vi borde lära av våra nordiska grannländer och av de systemfel som tydliggjorts under pandemin och avskaffa karensavdraget permanent. Detta är dessutom en bra reform sett utifrån ett jämlikhets- och jämställdhetsperspektiv.”